

Sygn. akt V KO 29/20

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **B. W.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 maja 2020 r.

wniosku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt II K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art.

37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do merytorycznego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B..

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. postanowieniem z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt II K (...), wystąpił o przekazanie sprawy B. W. oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, a mianowicie – Sądowi Rejonowemu w B., podnosząc, że stan zdrowia oskarżonego uniemożliwia jego dojazd do tutejszego sądu. W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd podkreślił, że ze względu na stan zdrowia wykazany w opinii biegłego sądowego dr. med. J. P., wskazane byłoby rozważenie możliwości zmiany miejsca postępowania sądowego na bliższe miejscu zamieszkania, w celu ułatwienia oskarżonemu dotarcia na rozprawę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w B. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP), w sytuacji gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Zdaniem Sądu Najwyższego, w rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości”, użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym wypadku wyczerpuje stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w Sądzie Rejonowym w B. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, OSNwSK 2008/1/1625; z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626).

Opinia dr. med. J. P., wydana w dniu 4 czerwca 2019 r., jednoznacznie potwierdziła, że oskarżony z uwagi na stan zdrowia nie powinien brać udziału w czynnościach sądowych poza miejscem zamieszkania, ale może uczestniczyć w rozprawach przed Sądem Rejonowym w B. w jego miejscu zamieszkania.

Zaniechanie decyzji o przekazaniu sprawy sądowi położonemu w miejscu zamieszkania oskarżonego, wobec charakteru jego schorzeń, z dużą dozą prawdopodobieństwa spowodowałoby tylko dalszą przewlekłość postępowania i pogłębiło ryzyko jego nieprzeprowadzenia, a stan taki nie służyłby dobru wymiaru sprawiedliwości.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.